

Era fosca nit i s'avorria. «Tothom deu dormir menys jo», pensava. I era veritat que el veïnat del seu edifici dormia..., però no pas tothom!
Volta cap aquí, volta cap allà, a la senyora Adela li costava agafar el son.
Va provar de comptar ovelles, que és un mètode que li havien recomanat molt, però no hi va haver manera d'endormiscar-se. Ni que hagués comptat elefants!

Cada vespre, quan la senyora Adela,
amb una espongeta xopa de vinagre
i detergent frega i refrega el tractor
perquè brilli i resplendeixi com
una joia, li fa la mateixa pregunta:
—Es pot saber d'on dintre
has sortit, tu?
I ell, fort, atrevit i no gens avorrit,
li respon, manyac i fidel com un ca:
—Kgruck, kgruck, tufff, tufff!

